

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola V. Zosimi Papae Ad Episcopos Galliae. De priulegiis ecclesiae
Arelatensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

Anathematizamus etiam illos, qui Dei Filium necessitate carnis mentitum esse dicunt, & eum propter assumptum hominem non omnia facere potuisse quæ voluit. Iouiniani quoque damnamus hæresin, qui dicit nullam in futuro meritorum esse distantiam, nosque eas ibi habituros esse virtutes, quas hic habere neglexerimus. Liberum sic esse confitemur arbitrium, vt dicamus nos semper Dei indigere auxilio; & tam illos errare qui cum Manichæis dicunt hominem peccatū vitare non posse, quam illos qui cum Iouiniano asserunt hominem non posse peccare; vterque enim tollit libertatem arbitrii. Nos vero dicimus, hominem semper & peccare & non peccare posse, vt semper nos liberi confiteamur esse arbitrii. Hæc est fides, papa beatissime, quam in ecclesia catholica didicimus, quamque semper tenuimus & tenemus. In qua, si minus perite, aut parum caute aliquid forte positum est, emendari cupimus a te, qui Petri & fidem & sedem tenes. Sin autem hæc nostra confessio apostolatus tui iudicio comprobatur; quicumque me maculare voluerit, se imperitum, vel maleuolum, vel etiam non catholicum, non me hæreticum comprobabit.

Condemnatio Iouiniani errorum.

EPISTOLA V.

ZOSIMI PAPÆ

AD EPISCOPOS GALLIÆ.

De priuilegiis ecclesiæ Arelatensis.

- I. *Vt qui Romam e Gallia veniunt, Viennensem, & per utramque formatas accipiant a metropolitano Arelatensi. Narbonensem.*
- II. *Vt metropolitanus Arelatensis episcopos ordinet per prouinciam*
- III. *Vt ecclesiæ Arelatensi sue parochiæ restituantur.*

Zosimus vniuersis episcopis per Gallias & septem prouincias constitutis.

I.

PLACVIT apostolicæ fedi, vt si quis ex qualibet Galliarum parte, sub quolibet ecclesiastico gradu, ad nos Romam venire contendit, vel alio terrarum ire disponit, non aliter proficiscatur, nisi metropolitani Arelatensis epi-

Ecc iij

scopi formatas acceperit, quibus sacerdotium suum, vel locum ecclesiasticum quem habet, scriptorum eius ad stipulationem perdoceat. Quod ea gratia statuimus, quia plures episcopi, siue presbyteri, siue ecclesiastici simulantes, quia nullum documentum formatarum extat, per quod valeant confutari, in nomen venerationis irrepunt, & indebitam reuerentiam promerentur. Quisquis igitur, fratres carissimi, prætermissa prædicti formata, siue episcopus, siue presbyter, siue diaconus, aut deinceps inferiori gradu sit, ad nos venerit, sciat se omnino suscipi non posse. Quam auctoritatem ubique nos misisse manifestum est, ut cunctis regionibus innotescat, id quod statuimus omnimodis esse seruandum. Si quis autem hæc salubriter constituta temerare tentauerit, sponte sua se a nostra nouerit communionem discretum. Hoc autem priuilegium formatarum sancto Patroclo fratri & coepiscopo nostro meritorum eius speciali contemplatione concessimus.

II.

Iussimus autem præcipuam, sicuti semper habuit, metropolitano episcopo Arelatensium ciuitatis in ordinandis sacerdotibus teneat auctoritatem. Viennensem, Narbonensem primam, & Narbonensem secundam, prouincias ad pontificium suum reuocet. Quisquis vero posthac contra apostolicæ sedis statuta, & præcepta maiorum, omisso metropolitano episcopo, in prouinciis supradictis quemquam ordinare præsumpserit, vel is qui ordinari se illicite sciuerit, uterque sacerdotio se carere cognoscat. Quomodo enim potest auctoritatem summi pontificis obtinere, qui quæ erant pontificis seruare contempsit?

III.

Omnes sane admonemus, ut quique finibus territorii sui contenti sint: de qua re, ne ad nos querela ulterius redeat, admonemus. Dedit enim exemplum Arelatensis ecclesia, quæ sibi Citharistam & Gargariam parochias in territorio suo sitas incorporari iure desiderat, ne de cetero ullus sacerdos in alterius sacerdotis præsumat iniuriam. Sane quoniam metropolitane Arelatensium urbi vetus priuilegium minime derogandum est, ad quam primum ex hac sede Trophimus summus antistes, ex cu-

ius fonte totæ Galliæ fidei riuulos acceperunt, directus est: idcirco quascumque parochias in quibuscumque territoriis, etiam extra parochias suas, ut antiquitus habuit, interemerata auctoritate possideat. Ad cuius notitiam, si quid illic negotiorum emerferit, referri censuimus, nisi magnitudo causæ etiam nostrum requirat examen. Data XI. Kalendas Apriles, Honorio Augusto XI. & Constantio II. consulibus.

NOTÆ IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

^a *Citharistam & Gargariam.*] Lege *Gargarium*. Verus tabula nondum edita, quæ extat Arelate: *Pagani pagi Lucreti qui sunt finibus Arelatensum loco Gargario*. Atque ita codices antiqui, Arelatenfis & Lirinensis, quibus maxime, ac tertio Pithœano, in recensendis Zosimi epistolis vsi sumus. At Citharistanæ parochiæ mentio est itidem in libro 2. vitæ S. Cæsarii Arelatenfis.

Priuilegia
Arelatenfis
ecclesiæ
quæ & vn-
de accepta?

NOTÆ SEVERINI BINII.

^a *Epistola.*] Quia per S. Trophimum, S. Petri apostoli discipulum, in Gallias euangelium allatum, sedesque Arelatenfis erecta fuit, ideo eidem ecclesiæ olim ea priuilegia a sede apostolica concessa fuerunt, ut primaria Galliæ ecclesia haberetur, episcopi illius non solum pallium acciperent a Romano pontifice, sed etiam vicem eius agerent, ipsiusque vicarii dicerentur. Hoc præter epistolas Zosimi ex vetusto codice Arelatenfis ecclesiæ acceptas, testatur Gregorius in epistola ad Virgiliū Arelatensem episcopum, nec non in epistola sequente ad vniuersos Galliarum episcopos scripta. Bonifacium & Cælestinum pontifices, hac de re aliter sensisse infra dicemus.

Narbonen-
sis ecclesia
Arelatenſi
ſubdita.

^b *Narbonensem primam.*] Canone 1. Concilii Taurinensis sub Siricio constitutum fuerat, ut prouincia Narbonensis Massiliensi episcopo subderetur. Hoc Zosimus pontifex, ut Arelatenfis ecclesiæ priuilegia salua manerent, hic plane irritauit. Vide epistolam Zosimi ad Viennensis & Narbonensis prouinciæ episcopos scriptam infra: item Baronium anno 417. num. 40. & 43.